

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 945/2018
16.10.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радимиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Александра Воргића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 383/18 од 15.05.2018. године, у седници већа одржаној 16.10.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 383/18 од 15.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К 25/17 од 01.02.2018. године, окр. АА оглашен је кривим због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 383/18 од 15.05.2018. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Бранилац окривљеног АА адв. Александар Воргић поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 383/18 од 15.05.2018. године због погрешне примене закона, са предлогом да Врховни касациони суд наведену пресуду укине и предмет врати на поново одлучивање или да исту преиначи и окривљеног ослободи од кривичне одговорности.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Иако бранилац као разлог подношења захтева наводи погрешну примену закона, што би представљало повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, из образложења захтева и навода да недостају елементи бића кривичног дела које је окривљеном стављено на терет, произлази да се захтевом указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП. Стим у вези бранилац у захтеву наводи да окривљени није предузео ни једну недозвољену радњу, да себи није прибавио противпрану имовинску корист већ је увећао вредност имовине свог правног лица што не представља кривично дело као и да недостаје штета на страни оштећеног правног лица као један од битних елемената предметног кривичног дела.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Из чињеничног описа дела у изреци првостепене пресуде, произилазе сва законска обележја кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је окр. АА оглашен кривим, како објективна обележја која се односе на радње окривљеног – искоришћавањем свог положаја и овлашћења одговорног лица, директора предузећа „ББ” ДОО прибавља себи имовинску корист у износу од 1.725.976,80 динара, на тај начин што је у два наврата 21.04. и 27.04.2011. године од оштећеног привредног друштва “ВВ” ДОО преузео робу и као гаранцију издао две бланко менице које је оверио службеним печатом привредног друштва, иако је знао да исте неће моћи бити наплаћене, односно да ће рачун привредног друштва због неизмирених дуговања доћи у блокаду и да менице неће бити реализоване, па је након куповине и преузимања робе од оштећеног привредног друштва преузету робу продао трећим лицима за готов новац, неевидентирајући продају кроз пословне књиге привредног субјекта већ присвајајући исти за себе, па када је привредно друштво “ВВ” ДОО покушало да реализује примљену меницу, исту није могло наплатити, на који начин је окривљени прибавио себи имовинску корист у износу од 1.725.976,80 динара, а оштећеном привредном друштву “ВВ” ДОО нанео штету у наведеном износу, тако и субјективна обележја дела која се тичу урачунљивости и умишљаја (свести и воље) окривљеног за извршење дела, који укључује и свест о забрањености дела.

Стога Врховни касациони суд оцењује неоснованим наводе захтева да у радњама окривљеног нису садржана сва битна обележја кривична дела за које је оглашен кривим.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.